

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1292

гр. София, 04.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 108-МИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: М.ВЛ.М.К.

като разглежда докладваното от М.ВЛ.М.К. Частно наказателно дело № 20241110203202 по описа за 2024 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 213, ал. 5 от НПК

Образувано по жалба на Б. Н. Г. срещу постановление на прокурор при СРП от 14.08.2023 г. по пр.пр. № 20042/2023 г. по описа на СРП, с което е отказано образуване на досъдебно производство. Постановлението на прокурора при СРП е било потвърдено с постановление на прокурор при СГП от 10.11.2023 г. по пр.пр. № 19960/2023 г. по описа на СГП.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на обжалваното постановление и се иска неговата отмяна. Твърди се, че са налице достатъчно данни за извършено престъпление, тъй като извършените разпоредителни сделки с имущество в режим на съпругеска имуществена общност са осъществени без знанието и съгласието на жалбоподателя Г.. Счита, че цитираното от прокурора ТР№5/2012 г. е относимо единствено към имущество в обикновена съсобственост, но не и към съпругеска имуществена общност. От съда се иска отмяна на постановлението на прокурора, с което е отказано образуване на досъдебно производство и връщане на делото със задължителни указания по прилагането на закона.

След запознаване с постъпилата жалба и материалите по делото съдът намери за установено следното:

По повод подадена молба от жалбоподателя Б. Г. до СРП с разпореждане на прокурор при СРП от 27.04.2023 г. е възложено извършването на проверка по ЗСВ, в хода на която били снети сведения от жалбоподателя, Р.М.Ч. Н. Б.в Н., И.И.И.Ж. приобщени са нотариални актове, удостоверение от Агенция по вписванията от 25.02.2021 г., справка от Агенция по вписванията по имот, договор за продажба на държавен недвижим имот от 18.08.1986 г.

С постановление на прокурор при СРП от 14.08.2023 г. по пр.пр. № 20042/2023 г. по описа на СРП е отказано образуване на досъдебно производство и пр.пр. № 20042/2023 г. по описа на СРП е прекратена, тъй като прокурорът е приел, че липсват данни за извършено престъпление от общ характер, а е налице гражданскоправен спор. Постановлението е потвърдено с постановление на прокурор при СРП от 10.11.2023г. Препис от постановлението на прокурора от СРП е връчено на Б. Н. Г. на 03.01.2024 г., който на 10.01.2024 г. е депозирал жалба срещу постановлението, с което е отказано образуване на досъдебно производство.

Жалбата на Б. Г. е подадена в законоустановения срок по чл. 213, ал. 4 от НПК, насочена е срещу подлежащ на съдебен контрол акт и от процесуално легитимирано лице - лицето, подало сигнал до прокуратурата, поради което същата **е процесуално допустима.**

Разгледана по същество същата е неоснователна, постановлението на прокурора от СРП – законосъобразно и правилно.

Съдът, след като самостоятелно прецени наличните по преписката материали намери за установена следната фактическа обстановка:

Б. Н. Г. и Р. М. Ч. сключили граждански брак на 07.04.1977 г. Двамата са родители на Н. Б.в Н.. На 07.08.1986 г. двамата придобили недвижим имот, представляващ апартамент № 7, находящ се в гр. София, ул. „*****“ № 27, ет. 4.

На 20.05.2015 г. Г. и Чернокожева подписали декларация, с която избрали режим на имуществени отношения „законов режим на разделност“. Декларацията била заверена под № 4144/20.05.2015 г. в общия регистър на нотариус Стилиян Тютюнджиев - рег. № 065 на Нотариалната камара с район на действие СРС. В декларацията било отразено вписване, че избраният

режим е занапред.

На 02.03.2021 г. с нотариален акт № 44, том I, рег. № 2126, дело 38/2021 г. Р.Ч. дарила на сина си Н. Б.в Н. 1/20 идеална част от своите 10/20 идеални части от горепосочения недвижим имот, а именно апартамент № 7, находящ се в гр. София, ул. „*****“ № 27, ет. 4.

На 12.05.2021 г. с нотариален акт № 1 44, том I, рег. № 4518, дело № 131/2021 г. Рубина Чернокожева продала на съсобственика си Н. Б.в Н. 9/20 идеални части от горепосочения недвижим имот, а именно апартамент № 7, находящ се в гр. София, ул. „Тунджа“ № 27, ет. 4.

На 13.04.2022 г. с нотариален акт № 149, том I, рег. № 3482 дело 133/2022 г. Б. Н. дарил на сина си М.Б.в Н. 1/20 идеална част от своите 10/20 идеални части от горепосочения недвижим имот- апартамент № 7, находящ се в гр. София, ул. „*****“ № 27, ет. 4.

С решение № 654/16.01.2023 г. бракът между жалбоподателя Г. и Рубина Чернокожева бил прекратен, като към 07.06.2023 г. решението не било влязло в сила, тъй като било обжалвано от Г. в частта за вината за разтрогване на брака.

Жалбоподателят оспорил действителността на извършените от Чернокожева дарение и продажба пред СРС, за което било образувано гр. дело № 25632/2022 г.

Съдът намира, че изложената фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от събраните сведения и документи. Самият жалбоподател не оспорва, а в жалбата си излага твърдения за сключването на брак с Чернокожева, придобиването по време на брака на апартамент № 7 на ул. „*****“ № 27 в гр. София, подписването на декларация с избор на режим на имуществени отношения „законов режим на разделност“, както и извършените разпоредителни сделки от страна на Чернокожева с идеални части от имота. Възраженията, които жалбоподателят излага на практика не касаят осъществилите се факти, а всъщност се оспорва действителността на извършените от Чернокожева разпоредителни сделки /дарение и продажба/. Основните си аргументи жалбоподателя черпи от описаното в декларацията от 20.05.2015 г., а именно, че избраният имуществен режим на разделност касае имуществените права, които съпрузите придобиват занапред и няма

обратна сила, както и оспорва приложимостта на ТР № 5/2012 г по т.д. № 5/2012 г. на ОСГК на ВКС.

Настоящият съдебен състав намери, че по делото не са налице достатъчно данни за извършено престъпление от общ характер, които да обосноват образуване на досъдебно производство. Прокурорът от СРП правилно е приел, че в случая е налице гражданскоправен спор относно действителността на извършените от Чернокожева разпореждания, който спор обаче не може да бъде решен от прокуратурата, а е от изключителната компетентност на гражданския съд. Именно гражданският съд следва да даде отговор на възраженията на жалбоподателя, касаещи действието на избрания режим на имуществени отношения и относимостта на цитираното по-горе тълкувателно решение към процесните факти. Самият жалбоподател е предприел действия за защита на правата си по гражданскоправен ред, за което е образувано гражданско дело и този въпрос предстои да бъде решен със съдебен акт.

В жалбата се твърди, че по преписката са налични данни за изпратено от Н. до жалбоподателя документи и писмо, съдържащи „искане с елементи на принуда“, но при запознаване с представените от жалбоподателя писмени материали такива не се откриват. Електронното писмо, представено от жалбоподателя, в което е посочен подател „*****“ съдържа единствено прикачен файл. Текстът, наличен в писмото „Предложението до баща ти- в началото е предложението, а после е неговия отказ“ по никакъв начин не може да бъде окачествен като принуда или опит за принуда, още повече е видно, че адресат на този текст не е жалбоподателя, а неговия син.

С оглед изложеното съдът намира, че отказът на прокурор при СРП да образува досъдебно производство по молба на Б. Н. Г., потвърден с постановление на прокурор при СГП от 10.11.2023 г. е обоснован и законосъобразен, поради което следва да бъде потвърден.

Така мотивиран и на основание чл. 213, ал. 5 от НПК СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА постановление на прокурор при СРП от 14.08.2023 г. по пр.пр. № 20042/2023 г. по описа на СРП, потвърдено с постановление на

прокурор при СГП от 10.11.2023 г. по пр.пр. № 19960/2023 г. по описа на СГП, с което е отказано образуване на досъдебно производство по подадена от Б. Н. Г. молба.

Определението е окончателно.

Препис от определението да се изпрати на жалбоподателя Б. Н. Г. на посочения в жалбата адрес.

Съдия при Софийски районен съд: _____